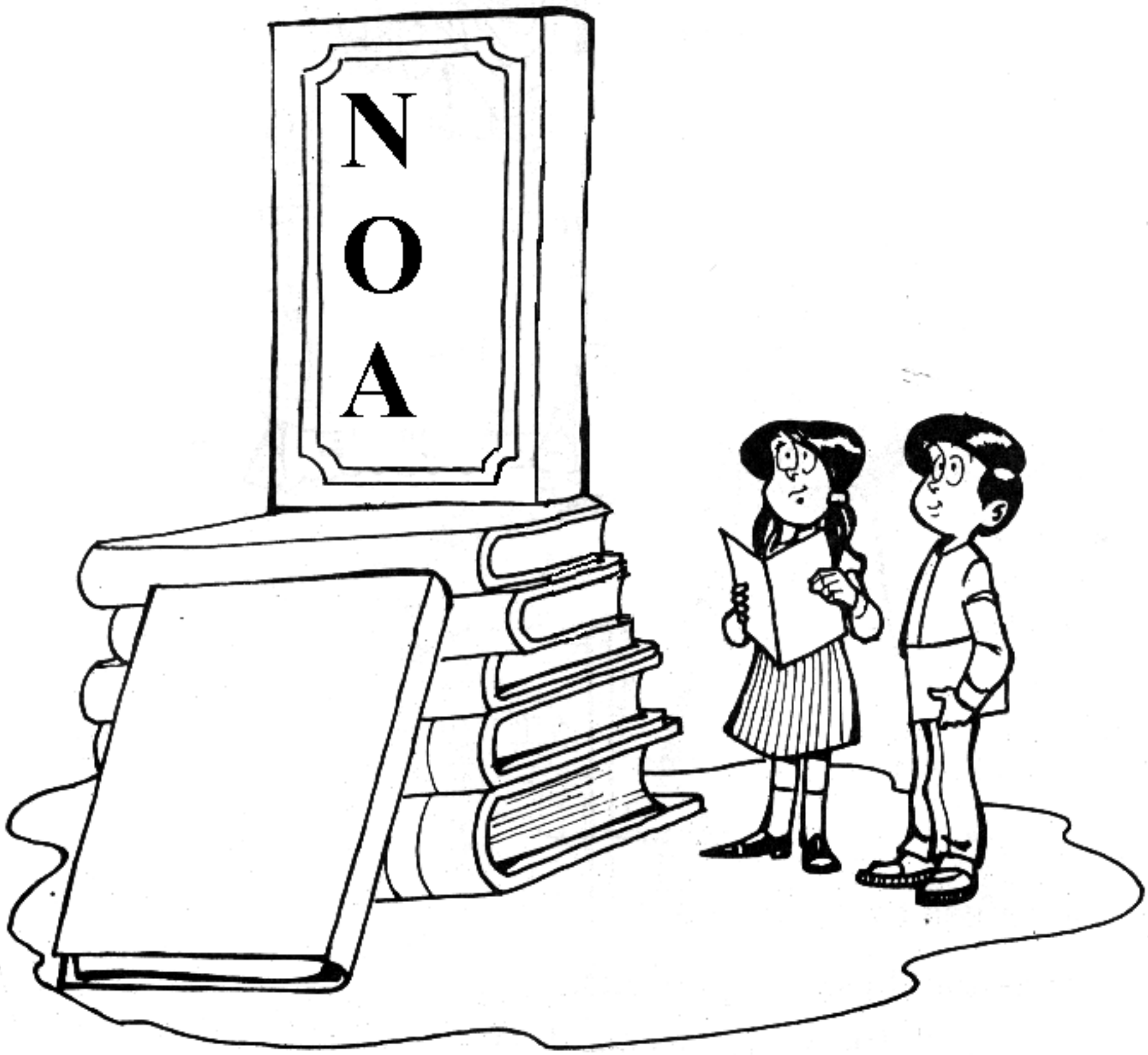

Ligi tuhat aastat peale Aadama surma saatis Jumal ühe kujukummardava rahva juurde prohvet Noa.

Allikas: "LES HISTOIRES DES PROPHETES" - joonistused: Chams Assalab, idee: Ahmad Zaghloul, väljaandja: Arrisala Safir
eesti keeles - **www.islam.pri.ee**

Üheksasada viiskümmend aastat kutsus Noa oma rahvast tõelist Jumalat kummardama, kuid rahvas keeldus ikka ja jälle. Iga kord, kui Noa nendega rääkida püüdis, sulgesid inimesed sõrmedega oma kõrvad, et teda mitte kuulda.

Noa ei andnud aga alla ning kutsus ikka oma rahvast tõelise Jumala ülistamisele, päeval ja öösel, salaja ja avalikult, kuid rahvas ei võtnud teda kuulda ning kummardas ikka oma kujusid.

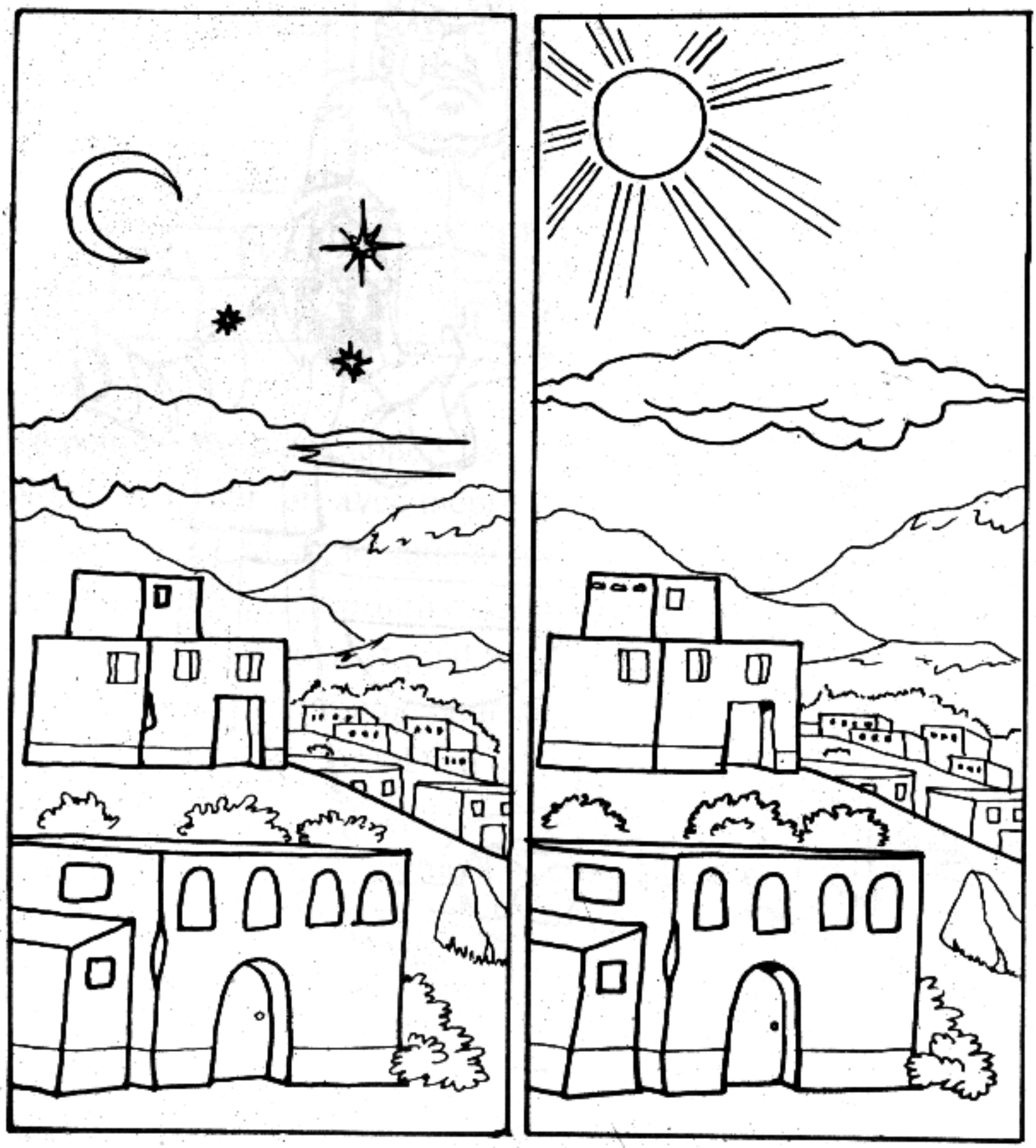

Vanemad ning vanavanemad hoiatasid oma lapsi ja lapselapsi, et nood Noaga sõnakestki ei räägiks ning tema juttu ei kuulaks.

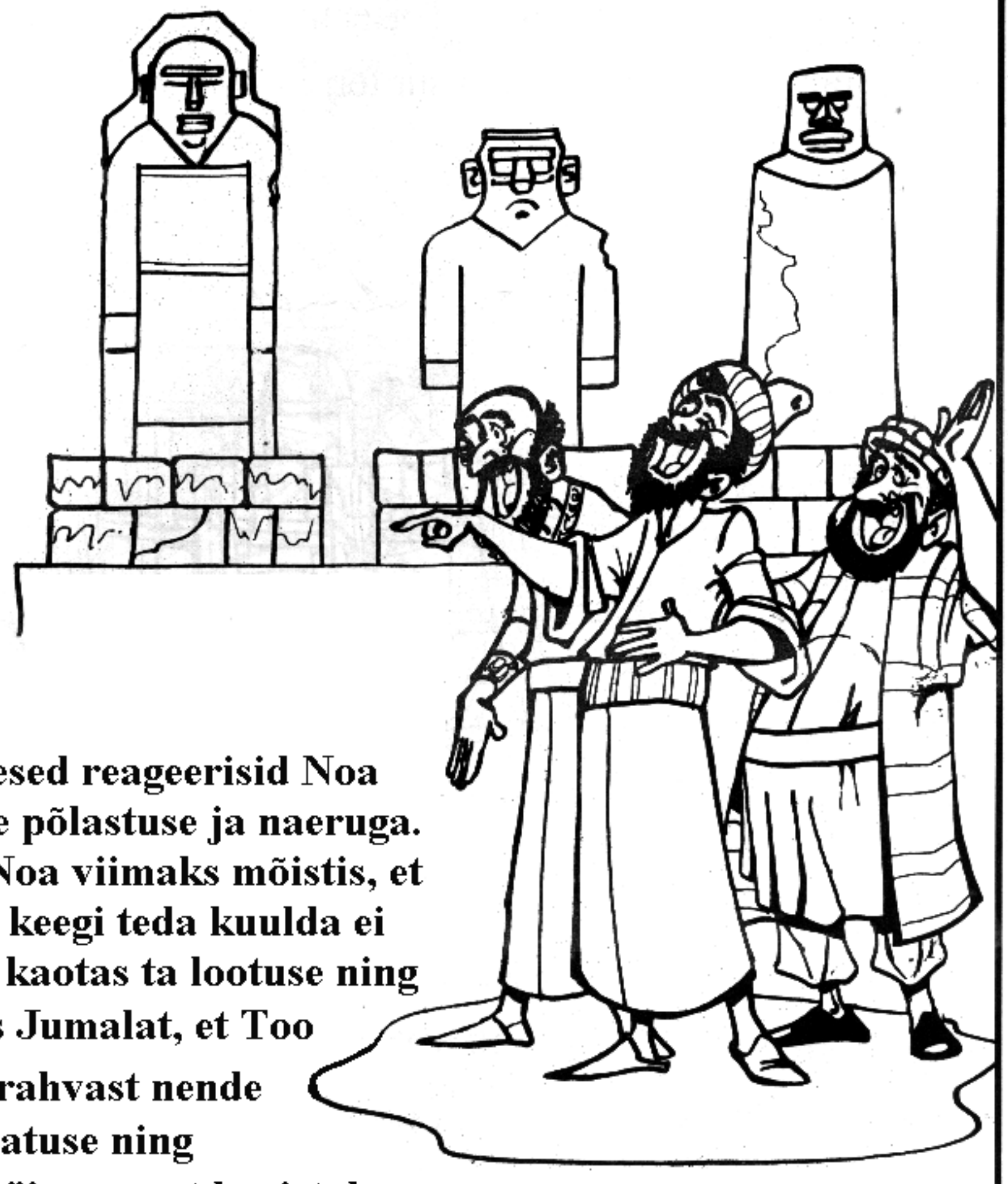

Inimesed reageerisid Noa jutule põlastuse ja naeruga. Kui Noa viimaks mõistis, et mitte keegi teda kuulda ei võta, kaotas ta lootuse ning palus Jumalat, et Too seda rahvast nende uskmatuse ning põikpäisuse eest karistaks.

Jumal andis siis Noale käsu ehitada suur laev ja viia selle pardale igast looma- ja linnuliigist ning kõigest muust elavast üks paar.

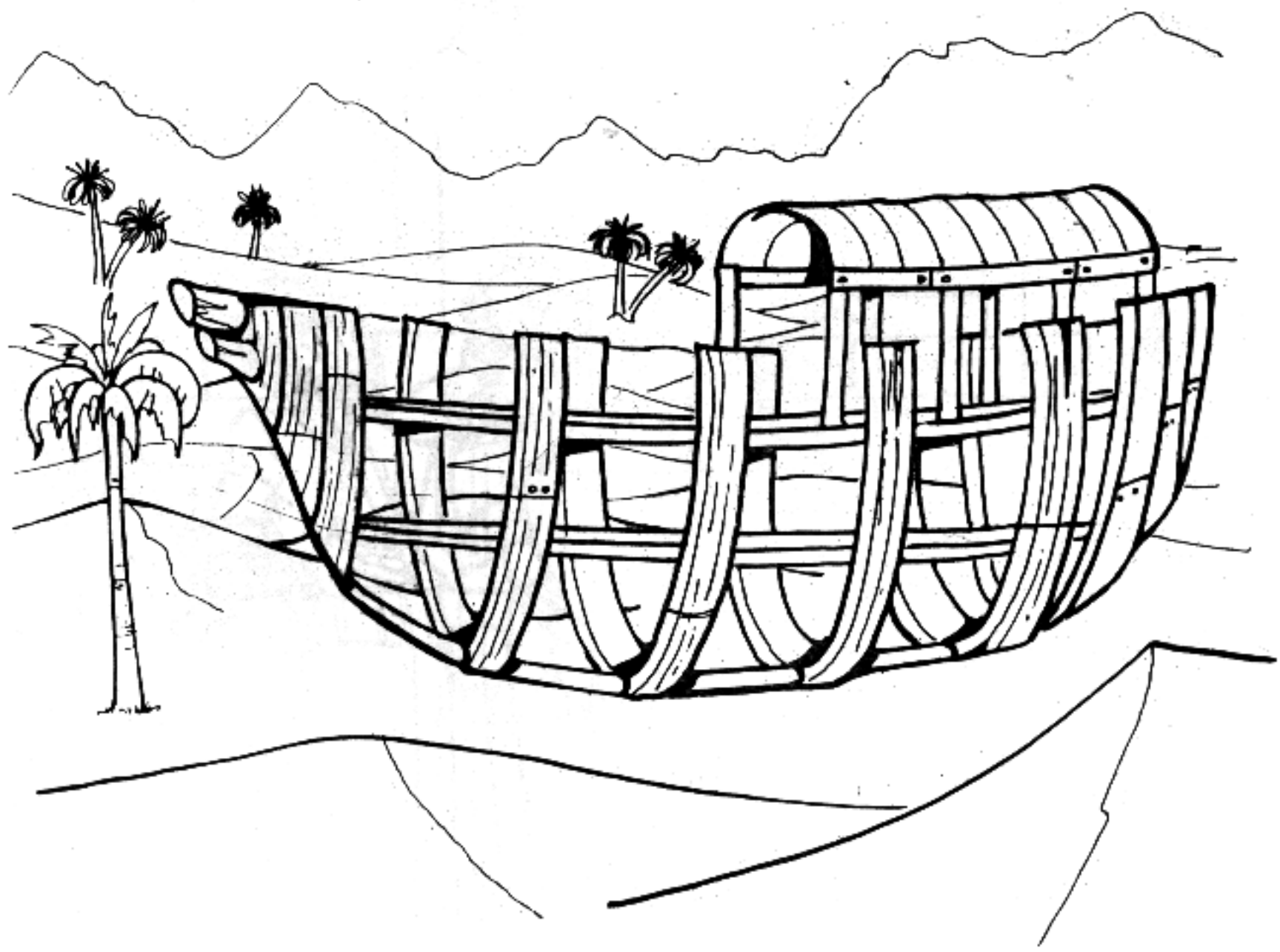

Noa pani puidu ning muu ehituseks vajaliku valmis ning asus laeva ehitama, nagu Jumal oli käskinud. Inimesed narrisid ja mõnitasid teda, kuid tema aina ehitas ning ehitas.

Kui Noa oma laeva valmis sai, saatis Jumal suure veeuputuse ning käskis taeval sadada ning maal avaneda, et seegi oma veed valla päästaks. Kogu maa kattus veega ning inimesed jooksid ringi, et leida midagi, mis neid uputusest päästaks.

**Kui Noa uputust nägi,
kogus ta vähesed usklikud
laevale. Nendega koos
ronisid pardale ka loomad,
linnud ja kõik muud
elavad, keda Jumal oli
käskinud kokku koguda;
ikka igast liigist üks paar.**

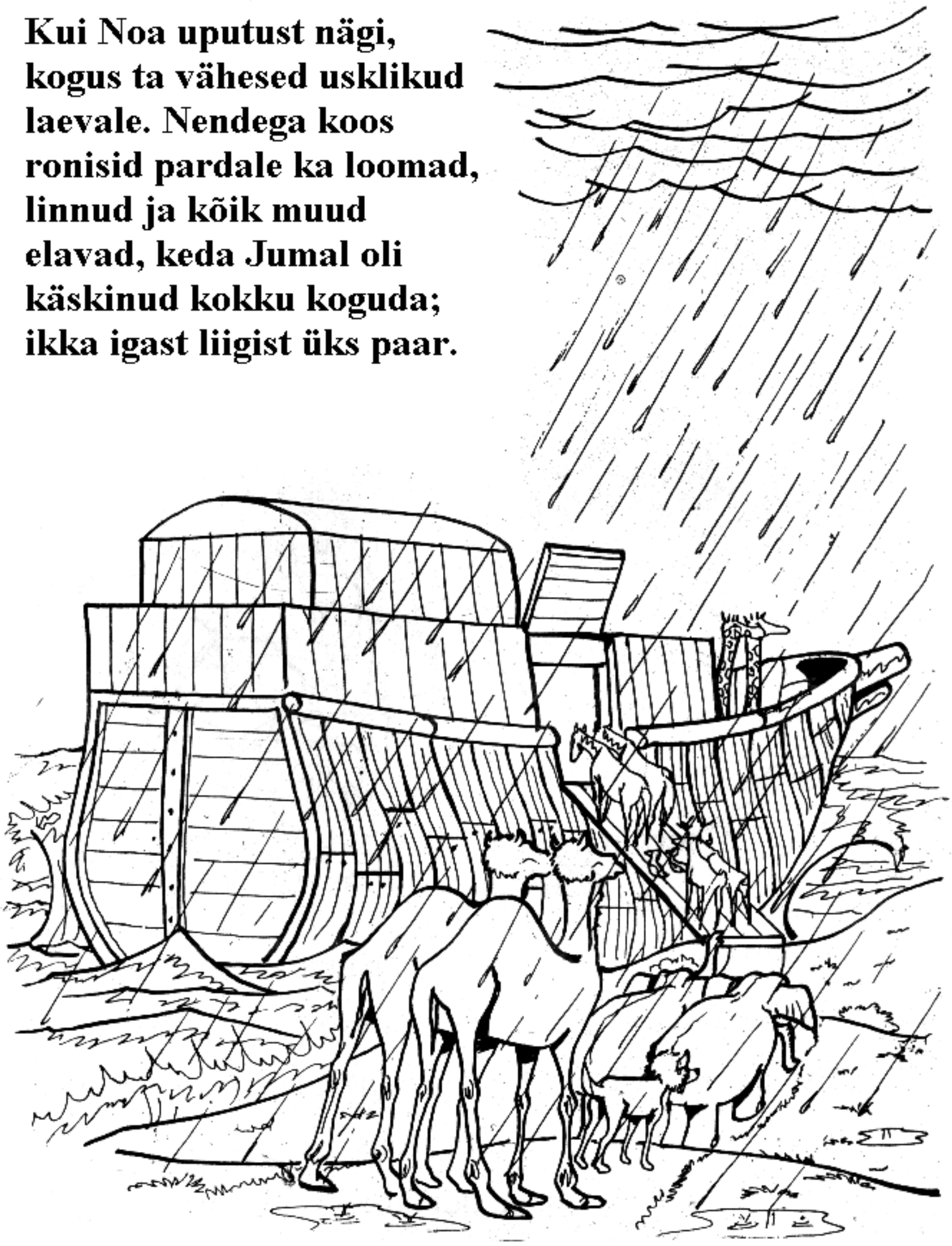

Laev kõikus keset suure veeuputuse vett küljelt küljele ning Noa märkas oma lainetega võitlevat poega. Ta hüüdis: "O, mu poeg, tule meie laevale!" Kuid uskmatu poeg keeldus.
Ta ronis kõrge mäe otsa, lootes et see ta uputusest päästab, kuid vesi jõudis ka selle mäe tippu. Nii Noa uskmatu naine kui ka ta poeg uppusid.

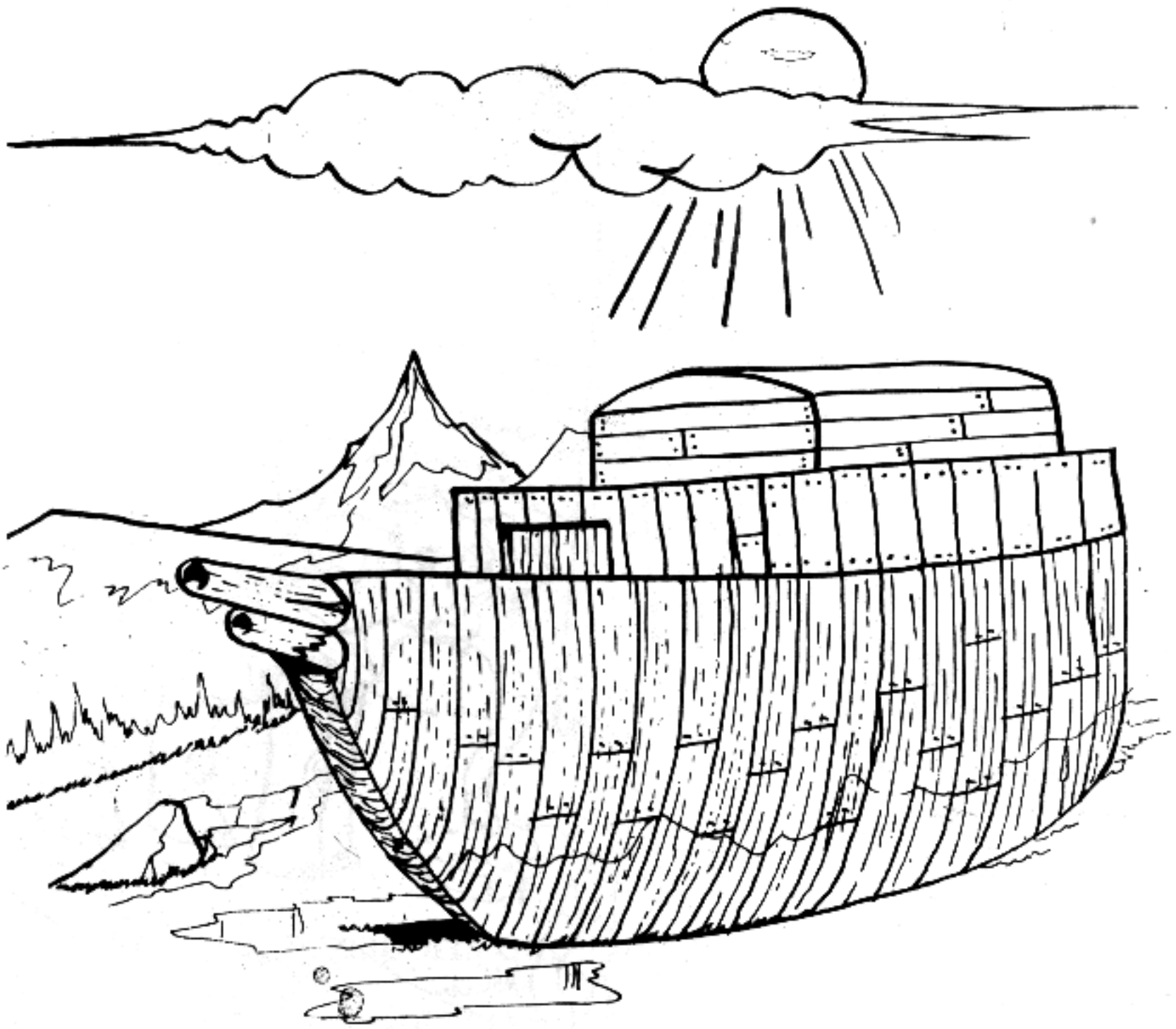

Kui kõik uskmatud olid uppunud, käskis Jumal maal kõik vee endasse imeda ning taeval vihma lõpetada. Noa laev aga jäi ühe mäe tippu pidama. Seda mäge nimetatakse Al-Žudi.

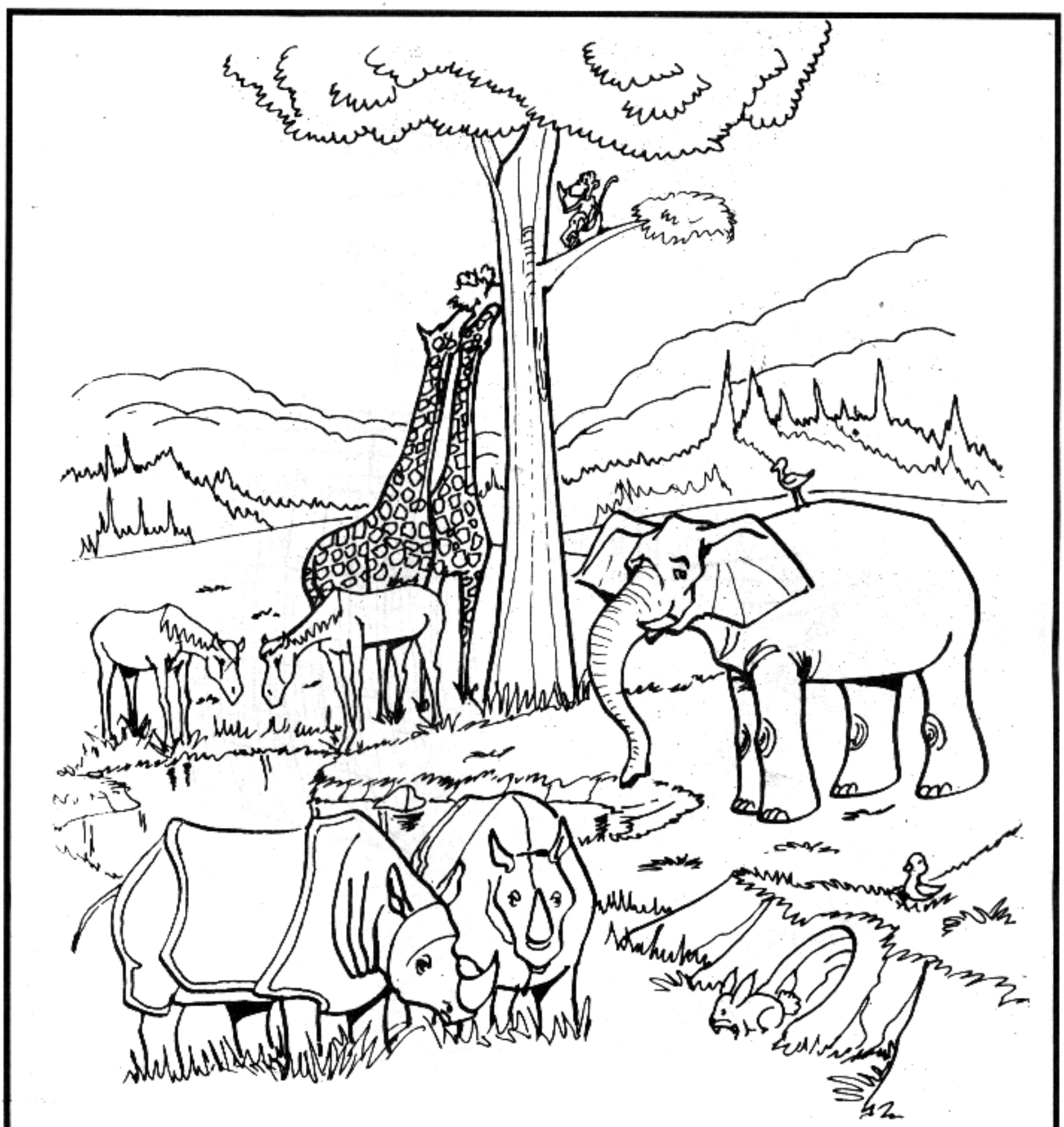

Peale veeuputust veetis Noa oma ülejäänud elu õpetades usklikke, kes temaga koos uputuse üle olid elanud. Kuni viimse hingetõmbeni ei lõpetanud ta Saatana vastu hoiatamist ning Ainujumala kummardamisele kutsumist.

Noa lugu õpetas mind olema kannatlik. See prohvet oli oma rahvaga tervelt 950 aastat kannatlik, kuid hoolimata sellest pikast ajast jäid tema naine ning poeg ikkagi uskmatuteks ning said ka sellele vastavalt karistatud.

Mina jälle õppisin, et Jumal on Kõikvõimas ning Tema võimul ei ole mingeid piire. Vaid mõne hetkega avas ta maa ja taeva veevarud ning lasi vett igalt poolt tulla, et uskmatuid karistada.

